

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Joanna Wencius-Głębocka**

Protokolant: Sylwia Trojan

Bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy

J. W. (W.)

syna P. i W. z domu P.

urodzonego (...) w N.

(PESEL (...))

oskarżonego o to, że

w dniu 28 marca 2013 roku mając orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Wrocław Śródmieście o sygn. akt V K 654/12 zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązujący w okresie od 02 kwietnia 2012 do 02 kwietnia 2013 roku kierował na ulicy (...) we W. pojazdem marki A. o nr rej. (...).

tj. o czyn z art. 244 k.k.

I. uznaje oskarżonego **J. W.** winnym popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. popełnienia przestępstwa z art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierza mu karę **4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na **2 (dwa) lata** okresu próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w razie zarządzenia jej wykonania, zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 28 marca 2013r. przyjmując że jeden dzień pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie **200 (dwustu) złotych**;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty sądowej zaliczając je na poczet Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 marca 2013 roku pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym T. K. około godziny 17.50 na ul. (...) we W. zatrzymał do kontroli drogowej pojazd marki A. (...) o nr rej. (...). Samochodem kierował J. W.. J. W. oświadczył, iż posiada zakaz sądowy prowadzenia pojazdów. J. W. został zatrzymany w dniu 28 marca 2013 roku z uwagi nie kierowanie pojazdem mechanicznym mimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów.

Dowód: zeznania świadka T. K. (k. 4v), wyjaśnienia oskarżonego J. W. (k. 9), protokół zatrzymania oskarżonego J. W. (k. 2)

J. W. był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 28 czerwca 2012 roku w sprawie o sygn. akt V K 654/12 za popełnienie czynu z art. 178 a § 1 k.k. w Punkcie IV w/w wyroku orzeczono wobec J. W. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, przy czym w punkcie V na poczet orzeczonego zakazu zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 02 kwietnia 2012 roku do 28 czerwca 2012 roku. Powyższy zakaz obowiązywał do dnia 02 kwietnia 2013 roku.

Dowód: odpis wyroku z dnia 28 czerwca 2012 roku, sygn. akt V K 654/12 (k. 21), karta karna (k. 12)

J. W. ma 57 lat, ma wykształcenie zawodowe. Jest żonaty, ma 7 dzieci (w przedziale wiekowym 9-23 lata), z czego czworo z nich pozostaje na jego utrzymaniu. J. W. jest osobą bezrobotną pobiera zasiłek w wysokości 770 złotych netto. Według oświadczenia nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód: dane osobopoznawcze (k. 8v)

J. W. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 28 marca 2013 roku kierował pojazdem marki A. o nr rej. (...), jechał na targ w celu zakupu ziemniaków. Po drodze został zatrzymany przez Policję. W dniu 28 marca 2013 roku oskarżony J. W. złożył oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się karze w trybie art. 335 k.p.k. w wymiarze: czterech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres dwóch lat oraz zobowiązał się do zapłaty świadczenia pieniężnego w wysokości 200 złotych na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2013 roku J. W. podtrzymał swoje oświadczenie o wymiarze mu uzgodnionej z Prokuratorem kary.

Sąd zważył, co następuje:

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadka T. K. oraz wyjaśnienia oskarżonego J. W., a także dowody dokumentarne w postaci danych o karalności, protokołu zatrzymania z dnia 28 marca 2013 roku oraz odpisu wyroku z dnia 28 czerwca 2012 roku, sygn. akt V K 654/12. Zeznania świadka oraz wyjaśnienia oskarżonego, z uwagi na ich zbieżność Sąd uznał za w pełni wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie, podobnie jak w/w dokumenty.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu określonego w art. 244 k.k. nie budzą wątpliwości.

Odpowiedzialności za przestępstwo z art. 244 k.k. podlega ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności lub prowadzenia pojazdów albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany.

Sąd orzekający w pełni podziela stanowisko oskarżyciela, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu poprzez nie zastosowanie się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. akt V K 654/12. Wobec oskarżonego został wydany zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, do którego oskarżony w dniu 28 marca 2013 r. nie zastosował się. J. W. wiedział o wydanym wyroku, znał jego treść, tym bardziej, iż sam wskazał dokonującemu kontroli funkcjonariuszowi, że został wobec niego orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów.

Miał więc świadomość orzeczonego prawomocnie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, co spełnia znamiona występku z art. 244 k.k. (wyrok SN z 17.01.2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 44).

Sąd, wymierzając oskarżonemu karę czterech miesięcy pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, miał na uwadze okoliczności dotyczące strony przedmiotowej oraz podmiotowej czynu oraz okoliczności dotyczące osoby sprawcy. Zgodnie z treścią art. 53 § 1 i § 2 k.k. Sąd wymierzając karę według swojego uznania i w granicach przewidzianych w ustawie ocenia m. in. stopień społecznej szkodliwości czynu, cele kary, jakie ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego, motywację i sposób zachowania się sprawcy, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze czterech miesięcy jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyczerpujące wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, iż oskarżony był w przeszłości karany.

Sąd na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu wymierzoną karę pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, uznając, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy podkreślić, iż nagannym jest nieposzanowanie wyroku sądowego, niemniej jednak Sąd uznał, iż cele kary zostaną osiągnięte pomimo orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest karą sprawiedliwą i adekwatną do stopnia zawinienia.

W punkcie III wyroku Sąd, stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w razie jej zarządzenia okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 marca 2013 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w prawie odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

W punkcie IV wyroku Sąd na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 200 złotych. Przytoczony powyżej przepis stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a, 179 lub art. 180, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej do wysokości określonej w § 1. Sąd w wyroku błędnie orzekł świadczenie pieniężne od oskarżonego, mimo iż czyn z art. 244 k.k., za którego popełnienie oskarżony został skazany, nie został wymieniony w art. 49 § 2 k.k.

Na podstawie art. 624 § 1 k.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd w punkcie V wyroku zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że ich uiszczenie byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego.

Zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis uzasadnienie doręczyć Prokuraturze Rejonowej Wrocław Psie Pole
3. kal. 14 dni od dnia doręczenia